

ikke mente, der vilde ske noget under det radikale Ministerium. Jeg vil haabe, at vi ikke lade os afficere hverken fra den ene eller den anden Side, men holde den lige Kurs og kun fremme den Slags Ting, vi anse det for ret og rigtigt at fremme under de nuværende Forhold. Det er jo ingenlunde saa, at vi ikke i Fremtiden ville være med til at fremme sociale Reformer, tværtimod, vi ville, som adskillige ærede Talere fra vor Side have udtalt, netop bestræbe os for at komme videre paa den Bane, vi have været inde paa i en hel Del Aar. I det hele kan man sige, at der gaar en Luftning af Humanitet hen over alle Partier i vore Tider. Det forekommer mig, at den højtærede Ministerchef og den højtærede Finansminister i Virkeligheden have udtalt sig grundigt om de Ting, der i den nærmeste Fremtid komme til at ligge for. Jeg er overbevist om, at man med lidt god Villie ikke kan tvivle om, hvad Ministeriet vil udrette i denne Vinter, særlig med Hensyn til Grundlovsspørgsmaalet, og jeg tror ogsaa, at det nuværende Ministerium vil faa Lov til at sidde i en hel Del Aar, naar det vil holde sig det Maal for Øje: Folkets Dygtiggørelse ved Folket selv gennem Selvstyre.

Martin Olsen: Det har været Skik fra gammel Tid, at naar jeg talte ved Finanslovens første Behandling, var det selvfølgelig om Forholdene paa Orlogsværftet. Jeg havde jo tænkt mig, at jeg en Gang skulde blive fri for at gentage det, men indtil de Forhold blive regulerede, maa jeg naturligvis blive ved, og da de desværre ikke ere regulerede endnu, maa man ogsaa denne Gang trækkes med mig ved Finanslovens første Behandling. Sidste Gang man lovgav vedrørende militære Forhold, vedtog man i lange Baner Lønninger til mange Mennesker, Udgifter i forskellige Retninger, men de Folk, jeg taler om her i Aften, glemte man i det væsentlige. De faste Folk ude paa Holmen staa vedblivende paa de samme Lønninger, som forinden man gav de militære Love. Nogle af dem vare komne med ved en tidligere Lejlighed, det vil sige paa en Maade, der hverken tjener Rigsdagen eller Regeringen til Ære, idet en Del faste Folk, som sejlde, have faaet en saadan Forandring i Lønningerne, at de fik siger og skriver 1 Kr. 40 Øre mere om Maaneden, og for denne Tilgift skulde de saa selv holde sig med Uniformer. Det er,

hvad Holmens faste Folk have faaet ved de militære Love. Nu tør man vel nok sige uden at blive lagt alt for meget for Had, at Spørgsmaalet om Officerernes Lønninger var en stærkt medvirkende Aarsag ved Forsvarslovens Behandling, og jeg kan saa meget bedre sige det, som det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) gentagne Gange sagde, at selv om disse Love, Organisationslovene, Befæstningsanlægene o. s. v., ikke blive til noget, saa sørg dog endelig for, at der bliver givet Lønningslove for Officererne fra Kaptajner opefter. Det er ganske begribeligt, at han i sin Fagforeningsinteresse maatte tale paa den Maade, han gjorde, men saa skal man ikke bagefter blive dødelig fornærmet, naar andre almindelige Mennesker sige, at Officerslønningerne spillede en ganske overordentlig Rolle ved de militære Loves Behandling. Den Opfattelse have de allerfleste Mennesker, der saa den Iver, hvormed Officererne trængte paa, ligegyldigt hvorledes det blev, bare de fik deres Lønninger. Andre Befalingsmænd under Hær og Flaade have faaet deres Forhold forbedrede forud paa en saadan Maade, at man kan sige, at Lønningerne for Øjeblikket kunne kaldes tidssvarende, men de Folk, hvis Talsmand jeg her er, have ikke faaet rørt ved deres Forhold. Det er de faste Arbejdere paa Orlogsværftet.

Jeg kan forskaane Tinget for i Aften at gentage i Detaillerne, hvad jeg saa ofte har sagt tidligere, ved at henvise til foregaaende Nummere af Rigsdagstidende, der staaar det hele at læse. Jeg har specificeret Tallene, hvorledes Lønningerne vare, hvilken Mængde forskellige Forhold der finder Sted derude, men jeg maa desværre erkende, at hidtil har jeg i det væsentlige talt for døve Øren, men det kan dog virkelig være godt alligevel ganske kort at nævne, hvor mange der er, hvilke Lønninger de have, og hvad for Slags Folk de ere. De Folk, jeg taler om, ere i alt 762 Arbejdere, der er 107 Fyrbødere, der have en Dagløn paa 3 Kr. 25 Øre, 27 Minematroser med samme Løn og 500 Haandværkere, hvoraf Halvdelen har 3 Kr. 60 Øre, 125 3 Kr. 40 Øre og 125 3 Kr. 10 Øre. Saa er der 128 Arbejdsmand, der kun have 3 Kr. daglig. Deler man dem i Grupper, er Forholdet dette, at 128 Arbejdsmand kun have 3 Kr., 125 Haandværkere have 3 Kr. 10 Øre, 134 Fyrbødere og Minematroser have 3 Kr. 25 Øre, 125 faste Haandværkere have 3 Kr. 40 Øre og endelig ca. 250, de af Lykken mest be-